

S. M.

Wytyczne dla wykonania usługi prawnej jednostek gospodarki uspołecznionej przez zespoły adwokackie

---

Palestra 8/7(79), 63-64

1964

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Jednocześnie przepisy rozporządzenia unormowały sprawy wysokości czynszu najmu i wymiaru opłat za korzystanie z lokali przez osoby uprawnione do ich zajmowania oraz osoby nie uprawnione. Dla tych ostatnich osób stawki miesięcznego czynszu najmu za lokale mieszkalne określa tabela stanowiąca załącznik do rozporządzenia (6—9 zł za 1 metr kwadratowy powierzchni użytkowej).

3. Zmiana przepisów w sprawie ewidencji niektórych osób zatrudnionych w handlu

Uchwałą Nr 114 Rady Ministrów z dnia 18 kwietnia 1964 r. (Mon. Pol. Nr 27, poz. 121) zostały wprowadzone zmiany w uchwale Nr 141 Rady Ministrów z dnia 6 maja 1953 r. w sprawie ewidencji niektórych osób zatrudnionych w handlu. Zmiany polegają na nowym sformułowaniu obowiązków i podstaw skreślenia z centralnego rejestru osób zwolnionych z pracy za nadużycia i niedobory w handlu i gastronomii. Uchwałą Nr 141 wymienia taksatywnie dokumenty, które uzasadniają obowiązek zakładu pracy do skierowania wniosku o skreślenie zainteresowanej osoby z rejestru prowadzonego w Ministerstwie Handlu Wewnętrznego.

Ponadto inne postanowienie uchwały Nr 114 ustala, że karta kwalifikacyjna ulega usunięciu z centralnego rejestru i zniszczeniu po upływie 6 lat od daty rozwiązania umowy z osobą zwolnioną z pracy na podstawie art. 2 dekretu z dnia 18 stycznia 1956 r. albo z którą bez wypowiedzenia rozwiązano z jej winy umowę zlecenia, umowę agencyjną lub umowę o akwizycję na skutek powstałych niedoborów lub dokonanych nadużyć.

Jednolity tekst uchwały Nr 141 Rady Ministrów z dnia 6 maja 1958 r. w aktualnym jej brzmieniu został ogłoszony jako załącznik do obwieszczenia Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 16 maja 1964 r. (Mon. Pol. Nr 35, poz. 167).

4. Wytyczne dla wykonania obsługi prawnej jednostek gospodarki uspołecznionej przez zespoły adwokackie

Z dniem 13 maja 1964 r. weszły w życie wytyczne Prezesa Rady Ministrów (objęte zarządzeniem Nr 36 z dnia 26 kwietnia 1964 r.) dla wykonywania obsługi prawnej jednostek gospodarki uspołecznionej przez zespoły adwokackie (Mon. Pol. Nr 31, poz. 135).

Wydane na podstawie art. 18 ustawy z dnia 19 grudnia 1963 r. o ustroju adwokatury wytyczne zezwalają zespołom adwokackim na wykonywanie usług w zakresie obsługi prawnej jednostek gospodarki uspołecznionej na podstawie pisemnego zlecenia tych jednostek. Usługi prawne zespołów adwokackich dla tych jednostek mogą mieć jedynie doraźny charakter, tj. wykonanie określonej czynności i zastępowanie w określonej sprawie w postępowaniu przed sądami, komisjami arbitrażowymi i organami administracji państwowej. Wytyczne określają, w jakich wypadkach jednostki gospodarki uspołecznionej mogą zwrócić się o wykonanie usługi prawnej przez zespół adwokacki, przy czym włożony został na te jednostki obowiązek uzyskania pisemnego zezwolenia jednostki nadrzędnej na zlecenie wykonywania usługi. Odpis zezwolenia jednostka nadrzędna ma przysłać prezesowi określonej komisji arbitrażowej, właściwej dla siedziby jednostki, której zezwolenia udzielono.

Zapłata należności za usługi prawne następuje z bezosobowego funduszu płac w trybie określonym dla rozliczeń za usługi wykonywane przez jednostki gospodarki społecznej.

Omawiane wytyczne nieco inaczej regulują warunki wykonywania usług prawnych przez zespoły adwokackie na zlecenie jednostek gospodarki społecznej, aniżeli zostało to (co do tych jednostek) przedstawione w artykule adw. Stefana Mizery pt. „Dopuszczalność i zakres wykonywania obsługi prawnej jednostek społecznych przez zespoły adwokackie” („Palestra” z 1964 r. Nr 4/76).

5. Wprowadzenie wzoru umowy o wykonywaniu prac z zakresu wynalazczości

Jednym z aktów wykonawczych do ustawy z dnia 31 maja 1962 r. — Prawo wynalazcze (Dz. U. Nr 33, poz. 156) jest uchwała Nr 135 Rady Ministrów z dnia 8 maja 1964 r. w sprawie zasad zawierania z poszczególnymi osobami umów o wykonanie prac z zakresu wynalazczości (Mon. Pol. Nr 33, poz. 142).

Uchwała określa zasady i warunki zawierania z osobami fizycznymi umów o wykonanie określonych prac z zakresu wynalazczości oraz sposób ustalania wynagrodzenia za projekt wynalazczy. Załącznikiem do uchwały jest wzór umowy, według której mają być regulowane prawa i obowiązki stron, związane ze zleceniem i wykonaniem prac z zakresu wynalazczości. Spory z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy podlegają rozpoznaniu na zasadach ogólnych.

6. Prowadzenie spedycji krajowej

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 27 kwietnia 1964 r. w sprawie spedycji krajowej (Dz. U. Nr 19, poz. 116), wydane na podstawie art. 25 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o transporcie drogowym i spedycji krajowej (Dz. U. Nr 53, poz. 297), normuje zasady i zakres prowadzenia spedycji krajowej (spedycji publicznej i branżowej), warunki prowadzenia tej spedycji oraz zasady udzielenia i cofania żezwoleń na prowadzenie spedycji.

Osobom fizycznym wolno prowadzić działalność spedycyjną, samoistnie lub łącznie z publicznym transportem drogowym, tylko w zakresie organizowania i wykonywania czynności związanych z przeprowadzką.

Żezwolenia na prowadzenie spedycji krajowej przez jednostki niepaństwowe udziela i cofa organ do spraw komunikacji prezydium wojewódzkiej rady narodowej, właściwej ze względu na obszar, na którym ma być prowadzona spedycja.

Osoby prowadzące spedycję w dniu wejścia w życie rozporządzenia (1 września 1964 r.) są obowiązane w terminie 3 miesięcy od tej daty wystąpić o udzielenie żezwolenia w trybie określonym w rozporządzeniu lub w tym terminie zaniechać prowadzenia usług spedycyjnych.

Osoby fizyczne i osoby prawne nie będące jednostkami gospodarki społecznej, jeśli otrzymają decyzję odmawiającą udzielenia im żezwolenia, muszą zaniechać prowadzenia spedycji w terminie 6 miesięcy od dnia, w którym doręczono im wymienioną decyzję.

Opracował S. M.